

Jūlijs 2018

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Svētlaimīgi, kas Tevi redzējuši
un mīlestībā aizmiguši.”
(Sīr 48)

AUGSTĀK NEKĀ PAŠA SAPŅI

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Liela pateicība Dievam un Baznīcai (sv. Jānim Pāvīlam II), jo kopš 2003. gada Rožukroņa lūgšanā varam medītēt Gaismas noslēpumus. Tie ir Jēzus dzīves "garšīgi kumosi", kas daudzu dvēseles baro un stiprina.

Starp apcerēm ir noslēpums, kurā esam aicināti uzlūkot **Jēzus pārveidošanas Tabora kalnā** (sal.: Mt 17; Mk 9, Lk 9; 2 P 1, 17-18). Svētie Raksti rāda, ka pestīšanas vēstures nozīmīgo notikumu vērtību, lomu, izteiksmi pastiprina fakts, ka vairāki no tiem notika kalnos vai virsotnēs. Piemēram: Deribas iedibināšana (sal.: Izc 24,12; 34,1-4); Mozus aizlūgumi par tautas uzvaru (sal. Izc 17,9-10), Jēzus lūgšana pirms apustuļu izvēlēšanās (sal. Lk 6,12), jau pieminētā pārveidošana, tāpat Jēzus nāve uz krusta (sal.: Mt 27,33; Mk 15,22; Lk 23,33; J 19,17).

Tas liek aizdomāties par to, ka **Dieva mīlestība vienmēr grib vest cilvēku augstāk**. Viņš grib ikkatru cilvēku veidot par skaistu, tas ir, svētu, viņa dzīvi – līdzīgu paša Dieva dzīvei.

To var izteikt arī ar kontrastu palīdzību – bieži par cilvēku, kurš daudz zaudējis vai dzīvo zemā morālā līmenī, mēs sakām: „Cik zemu viņš kritis!” un pretēji – par tiem, kuri ar savu dzīvi apliecina lielu mīlestību, piemēram, dedzīgi un pašaižliedzīgi kalpo tautai, sakām: „Cik tas ir izcili augsts piemērs!” Pieminētais liek nojust, ka cilvēks ir aicināts „**kāpt kalnā**”, jo tur „**ir vairāk**”! Tas uzdod arī praktisku jautājumu par mūsu sirds cerību, dzīves virzienu, centieniem – vai ilgojamies sasniegt vairāk, kāpt augstāk, tas ir, tiekties pēc skaistākas dzīves gan kā cilvēki, gan ticīgie Dievam.

Zinu, ka tomēr ne visiem tas ir pats par sevi saprotams, jo gadās ļaudis, kuriem tika „apgriezti spārni”, atkārtojot „Tev nesanāks!”, „Tu nebūsi labāks par saviem vecākiem!”, „Pat neiedrošinies sapņot par ko labāku!”

u.tml. Dažiem ir vēl smagāk, jo kāds varbūt bija „vecāku negaidīts” (nemilēts!) un tādēļ joprojām mokās ar iekšēju nostāju, lai sev piešķirtu tiesības dzīvot, attīstīties, sasniegt mērķus... Tādiem visvairāk vajadzētu iedziļināties Tabora noslēpumā, lai saprastu, ka cilvēka dzīve (ar Dievu) spēj būt daudz skaistāka nekā esam spējīgi izsapņot!!!

Lai katrs varētu nākt pie atziņas, ka **Jēzus ir „visizsmeļošākā grāmata” par cilvēka likteni un galamērķi**, norādes uz Viņu, Viņa ierašanos virs zemes, un it sevišķi par visaugstāko mīlestības izpausmi – nāvi uz krusta – caur Vecās Deribas gudrajiem (praviešiem!) un dažādiem notikumiem sniegta jau sen. Tādēļ tā nav nejaušība, ka uz pārveidošanās kalnu pie Jēzus „ciemom” atnāk Elijs un Mozus. Šo cilvēku dzīve un mācība, kā arī viņiem līdzīgo atstātais garīgais mantojums gata-voja izpratni par Jēzus atnākšanas (Iemiesošanās), dzīves un mācības, kā arī upura un uzvaras (augšāmcelšanās) gaismu, kas katra cilvēka dzīvi apliecina kā jēdzīgu un cieņas pilnu!

Šai vieta varam citēt katehisma vārdus, kas to ļoti precīzi izsaka: „**Patiesībā tikai cilvēktapušā Vārda noslēpumā cilvēka noslēpums kļūst patiesām skaidrs**” [KBK 359]. Taborā, augstajā kalnā, kad „**Viņa drēbes kļuva spožas un ļoti baltas kā sniegs, kādas neviens balinātājs virs zemes nevar izbalināt**” (Mk 9,3), Pēteris

un divi brāļi varēja ieraudzīt, ka Cilvēka Dēlā (un cilvēkā) ir paslēpts gods, spožums, pat dievišķība, kura norāda uz Dievu-Radītāju, jo taču Mūžīgais sacīja: „**Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības**” (Rad 1,26). Diemžēl pēc krišanas grēkā „**visiem trūkst Dieva godības**” (Rom 3,23), un kopš tā laika mēs paši neesam vairs spējīgi „mirdzēt un starot”. Tādu Dieva goda, Dieva klātbūtnes izpausmi Vecajā Derībā, piemēram, varēja redzēt pie Mozus, jo „**...viņa vaiga āda spīdēja, jo viņš bija runājis ar Dievu**” (Izc 34, 29). Tagad, Jaunās Derības aprakstītajos notikumos, to pilnīgāk var redzēt pie Jēzus, jo „**kad Viņš lūdza Dievu, Viņa sejas izskats kļuva citāds, un Viņa apģērbs tapa balts un starojošs**” (Lk 9,29).

Līdz ar to katram no mums gribu ieieikt trešā Gaismas **noslēpuma meditāciju kā konkrētu ceļu, lai pārlicinātu savu sirdi par dzīves jēgu, tās neapraktāmo vērtību un galamērķi mūžīgajā dzīvē – Debesis**. Tādējādi ar šī Rožukroņa lūgšanu varam auglīgāk atbildēt uz jautājumiem, kuri cauri gadsimtiem skan par

cilvēka dzīves un jēgas meklējumiem. Izcili to atgādina šādi katehisma vārdi: „**Runa nav tikai par to, lai izzinātu, kad un kā materiālā veidā izcēlies Kosmoss, kad parādījies cilvēks, bet drīzāk par to, lai atklātu, kāda ir šīs izcelšanās jēga: vai to „vadījusi” nejaušība, akls liktenis, anonīma nepieciešamība, vai arī transcendentā, saprātīga un laba Būtne, ko sauc par Dievu.**” (KBK 284)

Vēl citiem vārdiem tam var „pieskarties” ar svētā Jāņa Pāvīla II mācību. Viņš 1979. gadā Varšavā skaidri runāja: „**Cilvēku (...) nevar līdz galam izprast bez Kristus. Vai citādāk: cilvēks nevar pats sevi līdz galam izprast bez Kristus. Nevar saprast, nedz kas viņš ir, nedz kāda ir viņa istā cieņa, nedz, kāds ir viņa aicinājums un galamērķis!**”

Centisimies bieži likt sev un citiem acu priekšā šo ainavu, lai tā aizstumj domas līdz „stāvam krastam”, kur smaida Mūžīgā Mīlestība un saka: „Nemeklē vairs, Es tevi gaidu jau sen!”

Priesteris
Pāvils Kamola

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola

JUBILEJA JŪRKALNĒ

“**Kungs pavēlēja zivij, un tā izvēma Jonu krastā.**” (Jon 2,11)

Septītajā gadā
likteņa tīmeklis
pārklāja Latviju
un nostūma domas
līdz stāvam krastam.

Tur Mīlestības jūra uzsmaidīja:
“Vairs nav, kur izbēgt.”

Bija laiks lasīt pludmalē

izvēmtā pravieša pēdas,
kuras draud, ierosina, apžēlo.

Vai tagad, kad
ricinus stāds un kukainītis
kļuva par bērniem
un spēlējās
vienā smilškastē
Debesu pagalmos,
viņš saprot
svelošu austrumvēju
un sauli, kas dur viņa galvu?

Vai mīcās
lūgties par nākotni
un vākt spēkus tālam ceļojumam?

VARONIS NERODAS TUKŠĀ VIETĀ

Pirms devos uz konferenci "Būt vai nebūt varonim?" Madonas muzejā, ar šo Šekspīra jautājumu paspēlējās savā prātā – vai mūsdienu sabiedrībai ir nepieciešami varoņi? Kā varoņi rodas? Kurš pasludina, ka varonis ir varonis? Vai es spētu būt varonis, ja situācija to prasītu? Atbildes saņēmu ar bagātīgu uzviju, jo konference dāvāja iespēju dzirdēt ekspertu viedokli. Lai cik pārsteidzoši nebūtu, visi eksperti uzsvēra kristīgās ticības nozīmi.

Varoņu veidošanās procesam īpaši nozīmīgs bijis Jēzus upuris. – Cilvēki bija gatavi atteikties no dzīves idejas vārdā, – stāstīja vēstures profesors **Harijs Tumans**, kuram nupat iznākusi grāmata "Varoņi un varonība Senajā Grieķijā". Vispārcilvēciskās vērtības līdz ar Jēzus upuri tika izgaismotas citā gaismā, un nāve ieguva citu svaru. Vēstures gaitā cilvēkiem ir mainījušies uzskati par to, kādas īpašības jeb tikumi piemīt varonim. Mūsu draudzes prāvests **Pāvils Kamola** runāja par cilvēciskajiem tikumiem, kas izgaismojas cauri Bībelei. Varonis veidojas, aug katru dienu, un kad ir izšķirošais mirklis varoņdarbam, viņš izplaukst kā zieds no pumpura. Bībele ir brīnišķīga vieta, kur smelties stāstus par cilvēkiem – varoņiem, kas dažkārt tādi kļuvuši pret savu gribu, jo Dieva aicinājums ir bijis spēcīgāks, – akcentēja priesteris. Konferences diskusiju daļā **māsa Sofija** vēstīja, ka uz varonību parasti aicina Dievs. Varonībai ir nepieciešams cilvēka lēmums, bet Dievs

ir tas, kas mūs iedvesmo un iedrošina.

Cilvēkam nepieciešama šī "irdenā augšne", ko veido ģimene un dzimta (par to stāstīja psihoterapeits **Viesturs Rudzītis**, un es kā māte iesaku izlasīt viņa grāmatu "Pie tēva"), vēsturiskie notikumi un tikumi (diskusiju daļā priesteris **Ronalds Melkers** runāja par 4 tikumiem, kas jāizkopj, lai veidotos par varoni, – Mērenība, Apdomība, Drosme un Tais-

nīgums) un sabiedrība (par sabiedrības un mediju nozīmi varoņu radīšanā runāja diskusiju grupa žurnālistes **Daces Stirānes** vadībā). Gribu īpaši pievērst uzmanību dažiem punktiem, kas izkristalizējās diskusiju gaitā: pašlaik sabiedrība ir gaidīšanas režīmā, kas uz Varoni gaida, nevis pati spēj būt par varoni. Sabiedrībai trūkst kopīga mērķa; vārds "varonis" ir devalvējis, to izmanto *dzeltenā* prese, ideoloģiskie strāvojumi, reklāma, kur varoņi ir tie, kas atsakās no krokodilādas somiņām (režisora **Viestura Kairiša** spilgta frāze par pseidovaronību), kas "laimīgi" apprecas jau ceturto reizi... Arvien grūtāk ir saskatīt tos, kas ir patiesie varoņi. Medijiem mainās mērķis no "informēt un izklaidēt" uz "audzināt sabiedrību" (kritiski domāt un analizēt, saturā izceļot tikumisku rīcību), varam *uzziedēt* kā varoņi mirkli, kad Dievs to lūdz un uz to iedvesmo.

Konferences pilnu ierakstu var meklēt: *Facebook* Madonas Novadpētniecības un mākslas muzeja lapā video galerijā.

Santa Jaujniece,
Agra Veckalniņa foto

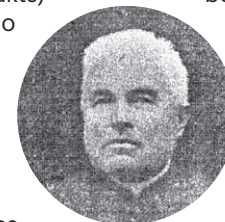
DRAUDZES VĒSTURES LAPPUSES

Svinot Latvijas simtgadi, atskatāmies uz mūsu valsts vēsturi un paralēli – savas draudzes vēsturi. Mūsu baznīcai nākamgad apritēs 85 gadi kopš tās konsekrēšanas, tā tad esam tikai 15 gadus jaunāki par Latviju. Kultūras notikuma (Baznīcu nakts) ietvaros tika izveidota izstāde no atnestajām fotogrāfijām, kurās redzami dažādi vēstures pieturpunkti. Šoreiz padalīsimies par pirmo mūsu draudzes priesteri Miķeli Dukaļski (1871–1957).

Rīgas Metropolijas izdotajā J. Broka grāmatā (1995. g.) „Latgales kultūras darba entuziasti: līdz 1994. gadam” par priesteri Miķeļa Dukaļska (at-tēlā) kalpošanu Madonas pusē ir veltīti sekojoši vārdi:

„Neatkarīgās Latvijas laikā, ilgu gadus pildīdams prāvesta pienākumus Barkavas draudzē M. Dukaļskis rūpējās arī par Madonas apriņķi izkaisīto katoļu garīgo vajadzību apmierināšanu. Pateicoties viņa gādībai, 1926. gadā Madonā tiek sākta katoļu baznīcas būve. Jaunajā draudzē toreiz ir ap 250 locekļi. No tiem kādiem 20 ir savs nekustams īpašums, kādi 40 ir ierēdņi, rentnieki vai pusgraudnieki, bet pārējie – strādnieki, kas ieradusies tur galvenokārt no Latgales peļņā uz gadu vai tikai dažiem mēnešiem. Zems ir šīs draudzes locekļu reliģiskās apziņas līmenis, maza arī viņu rocība. Tāpēc baznīcas būves darbi var

virzīties uz priekšu, pateicoties tikai ziedojumiem, kas nāk no ārpuses. 3000 latu šim mērķim ziedo latviešu tautas draugs – Pinskas biskaps Sigismunds Lozinskis un mazākas summas dažas citas personas, bet vislielāko labvēlību pasākumam parāda pats draudzes pārzinis M. Dukaļskis. Viņš rūpēs par uzsākto būvi ne tikai nežēlo laiku un pūles, bet arī no saviem personiskajiem līdzekļiem ziedo 7830 latu, tanī pašā laikā pats dzīvodams pat neapskaujami vienkāršos apstākļos.”

„Katoļu dzīves” 1934. gada jūlija numurā ir lasāms: „Barkavas prāvestam M. Dukaļskim ir uzdots apkalpot arī Madonas draudzi. Līdz šim dievkalpojumi tika noturēti Madonas ģimnāzijas telpās. Pašreiz ticīgajiem ir jau sava baznīca. Lai gan tās būve vēl nav pabeigta, tomēr dievkalpojumus tajā jau var noturēt. Lielas grūtības pie baznīcas celšanas ir ar materiāliem līdzekļiem. Paši ticīgie spēj ļoti maz palīdzēt. Tāpēc vissmagais baznīcas būves darbs gulstas gandrīz vienīgi uz prāvesta pleciem.”

Paldies par sagādātajiem materiāliem Barkavas pagasta un pamatskolas novadpētniecības krātuves pārzinātājam Janīnai Liepiņai.

Materiālu sagatavoja
Agnese Liepiņa

SVĒTCEĻOJUMS „MADONA-AGLONA 2018”

Svētceļojumā uz Aglonu mūsu draudze priesteri Pāvila vadībā izies **pirmdien, 6. augustā**. Aglonā svētceļnieku grupa ieies **13. augusta vakarā**. Ir izstrādāts maršruts, sarunātas naktsmājas, aicinām pieteikties pie Vitas Bartuševičas, **tālrunis 29333292**.

PRAVIETIS ELIJS PAR PARAUGU

Iesākšu stāstīt par personu, kura dzīvoja ārkārtīgi sen – 9. gadsimtā pirms Kristus. Persona ir nozīmīga divām reliģijām – jūdaismam un kristietībai. Domās aptverot laika nogriezni, kas sākās ar Kristus dzimšanu jeb mūsu ēru, līdz šim dienām, varam iedomāties, cik bagāta ir kristīgā tradīcija, un mūsu bagātība ir vēl lielāka, ņemot vērā kristietības ebrejiskās saknes. Tomēr, skatoties uz laiku, kas tuvāks mums, ne ar visām vēstures lappusēm varam lepoties, un tās bieži tiek izmantotas pret mums un pret Dievu. Tāpat kā senāk (2.–4. gs. pēc Kristus) darbojās apoloģēti, kas aizstāvēja kristīgo

ticību, un dažādās formās aizstāvēšana notika nepārtraukti, arī mums jābūt gataviem aizstāvēt savas vērtības. Runājot par Baznīcas vēsturi, kas nav ārpus pasaules vēstures, vēlos piedāvāt definīciju, kas atrodama Henrika Trūpa grāmatā „Katoļu Baznīcas vēsture”. Tajā minēts, ka Baznīca sevi ietver divus atšķirīgus elementus: dievišķo, kas nemainās, un cilvēcisko, kas pakļauts pārmaiņām. Tas, kādu nostāju pret Dievu ieņem cilvēce dažādos laikos, arī veido Baznīcas vēsturi. Šis skaidrojums var noderēt sarunās, ja kāds jautā: „Bet kur bija Dievs?” Atbilde skanētu: „Bet kur bija cilvēks?” Dievs ir nemainīgs, tāpat vienmēr labs, bet cilvēks savu brīvās gribas dāvanu var izmantot dažādi.

Un tā nonākam pie personas, kas savu brīvību izmantoja cēlā veidā – rīko-

jās, kā Kungs bija teicis. Tas ir pravietis Elijs. Vārds „Elija” nozīmē „Kungs ir mans Dievs”. Viņam, tāpat kā apoloģētiem, drosmes netrūka. Ko nozīmē būt pravietim? Pravietošana galvenokārt saistās ar Dieva gribas izziņāšanu un paziņošanu, nevis ar nākotnes paredzēšanu. Pravieša uzdevums ir caur saņemto vārdu uzvest Dieva tautu uz pareizā ceļa. Bieži vien – ejot pret valdošo varu un riskējot ar savu dzīvību, kā tas notika Elija gadījumā. Pravieša darbība aprakstīta no 1 Ķēn 17 līdz 2 Ķēn 2. Par Elija nozīmīgumu liecina viņa vārds Jaunajā Derī-

bā, piemēram: „Un viņiem parādījās Elijs ar Mozu un runāja ar Jēzu.” (Mk 9, 3); arī Jēkabs, savā vēstulē stāstīdams par lūgšanu, piemin Eliju – ka daudz spēj taisnīga cilvēka lūgšana (sal. Jk 5, 16-18). Katehismā Elijs pieminēts kā praviešu tēvs, un Baznīca Eliju sauc par svēto. Tas ir viens no retajiem gadījumiem, ka kāds no Vecās Derības tiek šādi godāts.

Turpināt iepazīt Eliju aicinu caur Bībeļi, lūdzot Svēto Garu, lai Vārds jums tiek atvērts un sadzirdēts sirdī. Domāju, tas būs efektīvs turpinājums, ja vien tiks ieteikts. Te vairāk uzsvēru vienu aspektu – ticības aizstāvēšanu, caur kuru mēs katrs varam vest savu tautu pie Dieva.

Svētais Elija, lūdz par mums!

Aija Mālniece

REKOLEKCIJĀS ATRASTĀS ATZIŅAS

Pirms kāda laika tiku aicināts uz rekolekcijām Liepājā. Piedāvājums nāca caur Aivaru un Daci no mūsu draudzes, jo viņi pieder *Chemin Neuf* kopienai, kura reizi gadā organizē šādas garīgās raktuves. Piekritu braukt, domājot, ka man kā diecēzes priesterim ne tik bieži ir iespēja piedzīvot rekolekcijas klusumā. Biju pārsteigts, ka tās ir svētā Ignācija no Lojolas veidā, jezuītu stilā, balsoties uz individu-

ālu lūgšanu ar Svētajiem Rakstiem. Šāds stils sniedza tirāku un dziļāku saskarsmi ar Vārdu, Dievam bija dota „brīva roka”, lai Viņš pats uzrunā. Turklāt, esot klusumā, nebijām atstāti paši sev (tas dažreiz var būt apgrūtinājoši, sevišķi sastopoties ar smagām emocijām, nesaprotamo sevi, kā arī, ja tiekam kārdināti). Garīgais līdzgājējs palīdzēja saprast, kas notiek, un pastāvēt Jēzus gaismā.

Patika, ka vakaros bija slavēšana. Kopiena ir harizmātiska, sirds viegli atsaucās.

Biju pārsteigts par rekolekciju intensitāti un piedzīvotā norisi. To varu iedalīt trīs daļās. Pirmajā atradu milzu pateicību Dievam par Viņa dāvanām manā dzīvē, priesterību, talantiem, iespējām. Dažkārt pat gribējās raudāt aiz pateicības.

Vēlāk tiku vests pie citām kvalitātēm. Vārds mudināja pārdomāt savu grēku, nespēku, apzināt zaudējumus un trūkumus. Sastapos ar savu vājumu un izpausmēm, kas pieprasa Dieva mīlestību, pacietību, saprašānu.

Neticami, bet isto izjūtu un pārdomu lavīnu izraisīja viena no jūdu dejām. Pateicoties tai, vēlreiz atradu sirdi ilgas pēc tēva, pēc viņa klātbūtnes manā dzīvē, kā arī vispār pēc vīriešu klātbūtnes manā dzīvē, jo tās bijis tik maz.

Trešajā daļā sekoja pārdomas par nākotni. Nozīmīgs bija fakts, ka Liepāja ir Latvijas otra mala, robežkrasts. Latvijā esmu bijis dažādās vietās, bet Kurzemē un rekolekciju klusumā – tas bija jaunums. Ar laiku šo „bildi” papildināja „Campo Jēzus” Alsungā un Euharistija Jūrkalnē kopā ar bīskapu Viktoru.

Zīmīgi, ka viens animatoru pāris, lai palīdzētu citiem piedzīvot rekolekcijas, uz Liepāju bija atlidojis no Francijas. Tas apliecina, cik liela vērtība ir dvēselei un garīgajai dzīvei. Protams, to atrodam arī Jēzus Vārdā (Mt 16, 26): „*Ko gan iegūst cilvēks, ja tas iemanto visu pasauli, bet savai dvēselei nodara ļaunumu? Un ko cilvēks lai dod kā samaksu par savu dvēseli?*”

Esmu pateicīgs par iespēju būt rekolekcijās un aicinu katru lūgt no Dieva šādu žēlastību, kā arī darīt visu no savas puses, lai tas notiktu. Kā zīmogs lai ir vārdi no pravieša Oseja grāmatas. Tos varam pieņemt kā vienu no skaistākajiem rekolekciju būtības skaidrojumiem: „*Tādēļ, redzi, es viņu aizvilināšu, aizvedīšu tuksnesī un uzrunāšu tās sirdi!*” (Os 2,16)

Priesteris Pāvils Kamola,
autora zīmējums

EKSKURSIJA UZ KRUSTKALNU REZERVĀTU

Jūnija ritā neliela cilvēku grupa no draudzes braucām uz Krustkalnu dabas rezervātu pastaigāt pa neskarto mežu un pļavām.

Tā bija iespēja lēnām un pamazām pamanīt to, kam ikdienā paskrienam garām. Diemžēl neredzējām nevienu dzīvnieku, bet mūsu gids iemācīja, kā pēc atstātajām pēdām (vai čiekuru paliekām) var tos noteikt.

Pēc pastaigas no bērza tāss taisītas krūzītes padzērāmies avota veldzējošo ūdeni. Savu prasija vēders, un mums bija kolosāls pikniks.

Sekoja neliela fiziska piepūle uzkāpt 25 m augstā tornī, no kura varēja apjaust Dieva radītos brīnumus. Bija nedaudz vējains un nedaudz baismīgi uzturēties ilgstoši tādā augstumā.

Tā kā bijām ģimenes ar bērniem un taču brīvdienās, neiztikām bez saldējuma un nelielas peldes. Skanēja dziesmas, sevišķi tāpēc, ka līdzī bija priesteris Pāvils.

Apskatījām un mēģinājām uzkāpt lielajā Teterakmeni. Dienu noslēdzām ar podiem. Apmeklējām podnieka Dumpja darbnīcu, apskatījām viņa darbus un uzzinājām, kā tie top. Žēl, ka paši nevarējām kādu podu uztaisīt.

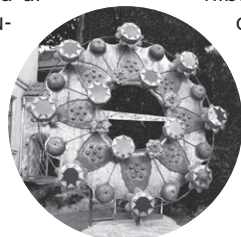
Vakarā nogurums bija diezgan liels, taču patīkams. Bija ļoti jauki ar ģimeni un pārējiem dienas garumā nesteidzīgi apskatīt to, kas mums atrodas blakus.

Erlina Marianna un Roberts O'Salivani

DRAUDZES JAUNIEŠI PIEDALĀS „CAMPO JĒZUS”

Jūnija pēdējo nedēļu mēs, 3 jaunieši – Sintija, Mārtiņš, Eliza – kopā ar priesteri Pāvilu aizvadījām jauniešu nometnē „Campo Jēzus”.

Nometne risinājās skaistā, mazā pilsētiņā Kurzemē – Alsungā, kas visiem pazīstama ar suitiem, to muzicēšanu, krāšņajiem tautastērpiem un sklandraušiem. Visas piecas dienas bija ļoti piepildītas. Ik dienu piedalījāmies Svētajā Misē, notika konferences par dažādām tēmām, piemēram, lietām, kas mums neļauj būt brīviem; lēmumu pieņemšanu; Latviju un attiecībām.

Bieži pie mums viesojās dažādas personas, kas stāstīja par savu dzīves ceļu, profesiju, hobiju vai kādu noteiktu tēmu. Nereti dalījāmies mazākās grupiņās un runājām par dažādiem jautājumiem. Nometnes laikā mums bija iespēja pašiem veidot rožukroņus un krāsot ģipša figūras, kā arī mācījāmies siet sieru un cept sklandraušus. Vienā no dienām devāmies uz Jūrkalnes pansionātu, lai ar dziesmām un pašu veidotām dāvanām iepriecinātu seniorus. Pēdējā nometnes nakts bija aizraujoša. Devāmies nakts svēt-

ceļojumā no Alsungas līdz Jūrkalnei, nogājām apmēram 14 kilometrus. Gājām ar krustu pa priekšu, ar lāpām, lai izgaismotu ceļu, un dziedājām dažādas slavēšanas dziesmas. Kad nonācām pie jūras, vērojām krāšņu saulrietu, bet ierodoties Jūrkalnē jau lēca saule. Pulksten 4.30 no rīta svinējām Sv. Misi Jūrkalnes baznīcā, pēc tās de-

vāmies uz liedagu, un daži drosmīgie jūrā nopeldējās.

Ši nometne bija liels piedzīvojums! Vēlamies teikt paldies priesterim Pāvilam par ideju doties uz „Campo Jēzus” un, protams, braukšanu kopā ar mums!

Eliza Elsiņa

PRIESTERA PĀVILA SVEČU KOLEKCIJA

Mūsu draudzes namā Valdemāra bulvārī 18 šobrīd skatāma priestera Pāvila sveču kolekcija. Sveces laika ritumā dāvinājuši dažādi cilvēki.

Aicināts komentēt trīs plauktu ekspozīciju, priesteris norāda, ka ar sveci kā simbolu Dieva gaismai ir patiesībai satapies jau sen – lūgšanu laikā jauniešu oāzēs. Toreiz, iededzot sveci, cilvēki izteica vārdus: „Kristus gaisma”, un atbilde skanēja: „Pateicība Dievam!”

– Tas, ka svece var attēlot Dieva klātbūtni un gaismu, kas katram ir vajadzīga, palika manā sirdī. Vēlāk jau citos apstākļos, arī formācijas laikā seminārā mana sirds iemilēja šo ikonu, un es bieži (un joprojām) lietoju sveci, iededzot to uz galda, – apliecina priesteris Pāvils.

Iedzīļinoties Baznīcu tēvu skaidrojumos, skatījums uz simbolisko priekšmetu paplašinājies. – Svece pauž vismaz divas Dieva īpašības, – uzsver priesteris. – Tā attēlo patiesības gaismu, kā to vienā no saviem dokumentiem „Veritatis splendor” („Patiesības gaisma”) pieminējis Jānis Pā-

vils II, un otrs – svece dod siltumu, kas savukārt apzīmē Mīlestības klātbūtni. Līdz ar to svece dubulti stāsta par pašu Dievu.

Patiesība kļiedē nezinašanas tumsu, savukārt mīlestība silda, un mūsu cietsirdība kūst. Tā padodas mīlestībai – Dieva vadībai un formācijai, un cilvēks labā nozīmē kļūst mīkstāks, maigāks, vairāk pieejams citiem.

Priesteris piebilst, ka teoloģijā atrodami daudzi citāti, kas apliecina, ka visi gaismekļi, ieskaitot sauli, norāda uz personām. Jēzus par gaismekli, piemēram, nosauca Jāni Kristītāju.

– Visbeidzot jāuzsver, ka gaismekļi mūs sūta pie patiesības, kas ir pats Dievs, – komentāru noslēdz draudzes gans.

– Pāri visam metafiziskā nozīmē Dievs ir Gaisma, no kuras viss sākas un kurā viss atrod savu būtības jēgu. Šai Gaismā viss var tikt pārveidots, tāpat kā vasks sveces siltumā. Dievs aicina mīlestībā pārveidot pasauli – šādu domu atrodam Svētajos Rakstos.

Inese Elsiņa

DRAUDZE SVIN JĀŅUS “BRAKOS”

Kopā ar draudzi Jāņus svinēju trešo reizi. Žēl, ka nevarēju uz Ērgļu pusi doties dienā, kad tur viesojās arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs. Atbraucu ap septiņiem vakarā, kad arhibīskaps bija devies prom.

Jāņi kopā ar draudzi man patika. Tā savdabīgā “Braku” gaisotne, liepu reibinošā smarža... Viss šķita kā senatnē – kopā sanākusi “Braku” saime un gaida līgotājus no citām sētām. Līgotāji arī ieradās, tikai no stipri tālām vietām – Jēkabpils, Kokneses, Rīgas, Siguldas, Ērgļiem. Mums bija sava Līga, vairāki Jāņi un līgotāji tautastērpos.

Vakars pēc viesu ierašanās sākas ar vesperēm. Neizpalika līgo dziesmas, latviešu tautsdziesmas, rotaļas un dejas kokļu un akor-

deona pavadījumā. Un kur tad bez uguns-kura Jāņkalnā! Tā jaukā rotaļa „Pēterīt's ar Miķelīti”, kad izdejojies dabūja pilnīgi visi! Par “Braku” pankūkām varēja sapņot, dejojot rotaļdeju „Cepam, cepam pankūkas”. Sirdi sildīja Dieva slavēšanas dziesmas, ko izdziedājām priesteri Pāvila vadībā. Tradicionālais, latviskais mijās ar kristīgo saturu un bagātināja ikvienu. Turpinājumā gājām uz Pulgošņa ezeru, kur dziesmu pavadībā palaidām plotiņus ar dzīvo uguni. Drosmīgākie baudīja naksniņu peldi vēsajā ezerā.

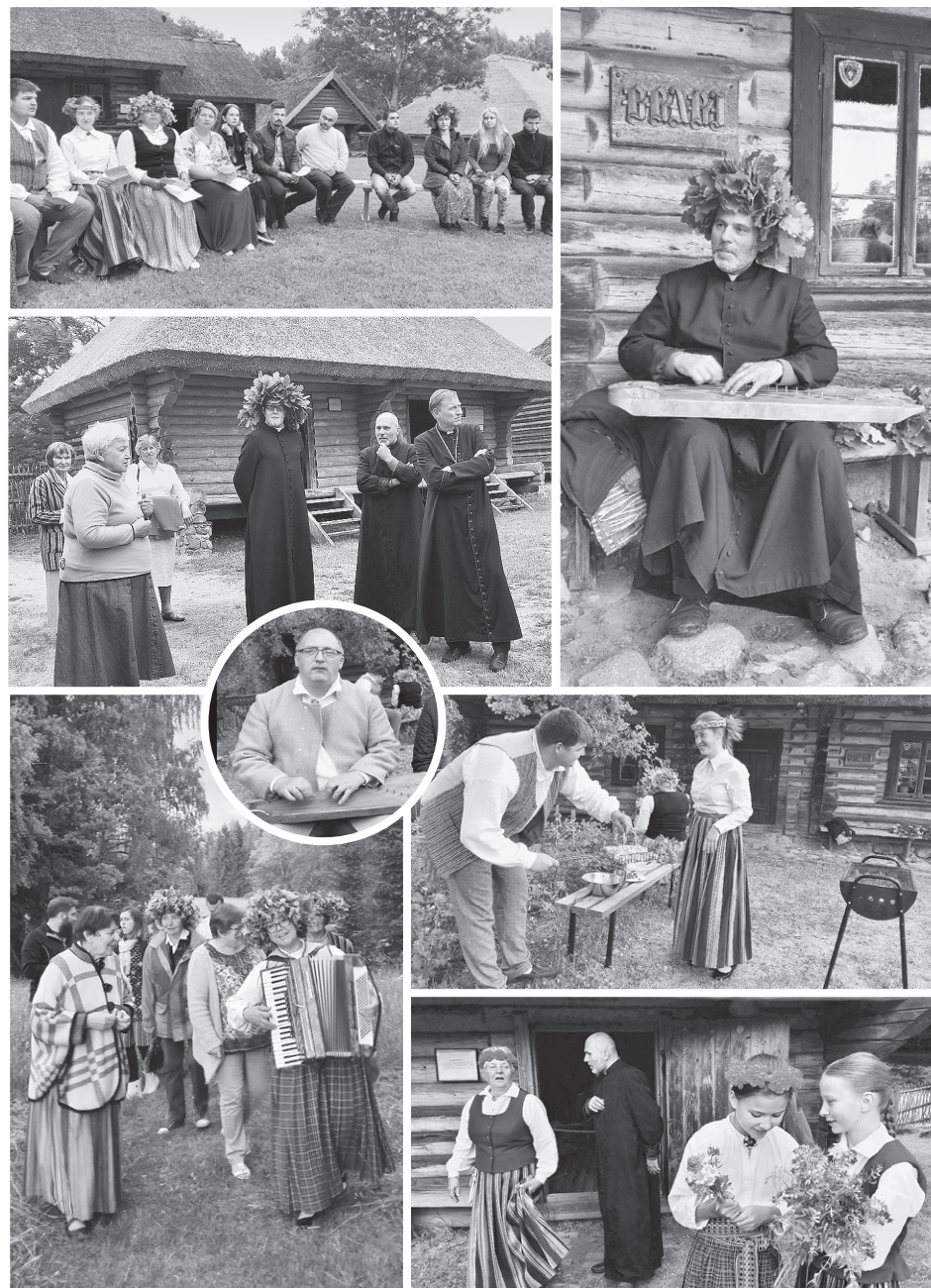
Līdzīgi kā apustulim Pēterim Tabora kalnā man gribējās teikt: „Mācītāj, mums ir labi šeit būt, mēs taisīsim trīs teltis...”

Ineta Resne

Vienmēr esmu teikusi, ka Līgo svētkus neprotu svinēt. Neesmu mācējusi saskatīt Līgo vakara un Jāņu nakts burvību, jo nesapratu, par ko īsti jāpriecājas, kas jāgodina vasaras isākajā naktī. Šogad to mēģināju noskaidrot kopā ar draudzi un secināju, ka vienkārši jāļaujas dabas skaistumam un ar pateicību jāgodina Radītājs, kurš kā dāvanu visu ir radījis. Jāņu nakti skaistu dara līgo dziesmas, kurās sadzirdamas latviešu rakstura īpašības, apkārtējās dabas skaistums un noska-

ņas kā dūmakas pār plāvām. Kā īpašu vērtību izjutu mūsu tautas tērpu – nebija ne karsti dienā, ne auksti naktī, un tērps veidoja saikni ar mūsu zemi, Latviju. Bet visjaukākais svētkos bija cilvēciskā kopība – sadraudzība un svinēšana. Ja to dara draudze (pat vairākas!) kopā ar saviem priesteriem, tad tas ir īpaši tuvu sirdij un Dievam.

**Vita Bartuševiča,
Ineses Elsiņas foto**

ĢIMEŅU TIKŠANĀS VASARĀ

Siltajā un skaistajā vasarā draudzes ģimenes, kā ierasts, iziet ārpus telpām un bauda Dieva radības skaistumu un satikšanās prieku. 13. maijā tikāmies Madžuļu ģimenes skaisti iekoptajā dārzā.

Tikšanās tēmu bija sagatavojusi Kušneru ģimene, un šoreiz tā bija par „toksisku” vecāku pazīmēm. Vardarbība pret bērnu var izpausties arī bez rokas pacelšanas. Toksiski vecāki nespēj bērniem radīt drošu un uzticamu vidi, kritizē katru soli

un rīcību, pie visa vienmēr vaino bērnu, neatļauj paust emocijas, īpaši negatīvās. Bērns šādā ģimenē bieži ir kā paša nerealizēto sapņu izpildītājs, bet nauda un vainas sajūta tiek lietoti kā kontroles līdzekļi. Dalīšanās laikā apjautām, ka esam tikai cilvēki ar savām grēcīgajām izpausmēm un nepilnībām. Katrs varam saskatīt kādu no šīm „toksiskās” audzināšanas pazīmēm arī savā ģimenē. Ir tik brīnišķīgi, ka ir cilvēki, ar ko dalīties personīgā pieredzē, arī savā vājumā, bet vienlaikus uzklausi citu ģimeņu iedvesmojošus ieteikumus un labos piemērus, kas sevi attaisnojuši bērnu audzināšanas jomā.

17. jūnijā tikāmies ārpus Madonas, manu vecāku lauku mājā Patkulē, un bija liels prieks kopā ar draudzes ģimenēm nosvinēt abu dzimšanas dienas, kas jūnijā seko viena aiz otras. Tikšanās tēma bija „Sirdsapziņas izmeklēšana ģimenes dzīvē”. Tā ievada turpmāko trīs tikšanās tēmu ciklu,

kur apskatīsim sirdsapziņas izmeklēšanas jautājumus dažādās jomās – sabiedriskajā dzīvē, apkārtējā vidē un draudzē. Šādu rakstu sēriju piedāvā portāls katolis.lv, aicinot Latvijas Baznīcā pazīstamus katoļus uzdot niansētus sirdsapziņas izmeklēšanas jautājumus. Par ģimenes dzīvi jautājumus bija sagatavojusi Uldis un Daina Žurilo no „Laulāto tikšanās”. Viņi iepazīstināja ar desmit izplatītākajiem grēkiem mūsdienu ģimenēs. Piemēram, nolaidība pret saviem pienākumiem, kas attiecas uz ikdienas darbiem; nevērība pret laulāto attiecību, dialoga kopšanu, nepietiekami veltot laiku otram; par maz iedzīļinoties laulātā vajadzībās; par daudz mācot vai tieši otrādi – klusējot.

„Ja Dievs atļaus” (Ebr 6, 3), nākamā ģimeņu tikšanās notiks 15. jūlijā un 19. augustā (Dziesmusvētku un svētceļojuma dēļ tikšanās laiku esam pārcēlušies uz mēneša trešo svētdienu). Mīļi aicinām draudzes ģimenes pievienoties!

Atsaucoties Latvijas bīskapu aicinājumam lūgties par gaidāmo pāvesta Franciska vizīti Latvijā, iepazīt un pārdomāt pāvesta rakstus, plānojam lasīt un pārrunāt latviešu valodā nesen iznākušo pēcsinodes apustulisko pamudinājumu „Amoris laetitia” (Mīlestības liksme). Šo dokumentu pāvests sagatavojis, balstoties uz 2014., 2015. gadā notikušajām bīskapu sinodēm, kas veltītas ģimenes jautājumiem.

Agnese Liepiņa

ESIET DROSMĪGI, KAS CERAT UZ KUNGU!

(31. PSALMA REFRĒNS)

Tradicionālās senioru brokastis 20. jūnijā bija neparastas, jo šoreiz tikāmies ar Svētdienas skolas beidzējiem.

Pēc Svētās Mises klājam brokastu galdu baznīcas dārzā.

Ar mums kopā bija priesteris Pāvils, Svētdienas skolas skolotāja Santa, audzēkņi un daži vecāki. Bērni uzsāka dziesmu, mēs pievienojāmies. Sekoja pateicības vārdi un ziedi senioriem, kas bērniem bijuši „sargeņģeļi” un kopš ru-

dens lūgušies par katru no tiem. Baudījām līdzpaņemtus gardumus, bet mūsu galvenais mērķis bija liecināt par savu ticību un Dieva klātbūtni dzīvē. Atziņas par to, kas, pirmoreiz ieejot baznīcā, uzrunājis, iesāka draudzes pārstāve Anita, iedrošinot izteikties arī bērnus. Bērni atcerējās, ka viņu uz-

manību piesaistījusi Lieldienu svece, sarkanā uguntiņa līdzās tabernakulam, lielais Jēzus krusts. Par ticības dāvanu, ko mantojusi no vecākiem, liecināja Veneranda.

Sekoja pārdomas, ka pieaugt Dieva mīlestībā palīdz arī svētceļojumi. Šogad to var izjust gan dodoties kopā ar draudzi uz Aglonu, gan jebkurā laikā iesaistoties 100 dienu svētceļojumā apkārt Latvijai.

Bērni – mūsu nākotne. Seniori pateicās par kopā būšanu un dāvināja bērniem kartītes ar sv. Franciska no Asizes svētību vārdiem. Novēlēja saglabāt ticību Dievam, vienmēr Viņam pateikties, būt pzemīgiem kā Asizes svētais un kļūt par prieka instrumentiem vienaudžu vidū.

Seniore Emīlija

KAS TEV IR KRISTUS?

„Baznīcu nakts” ietvaros, kad mūsu draudze apmeklētājiem piedāvāja dažnedažādas aktivitātes, viena no tām bija iedzīļināšanās un apcere par Bībeles tekstiem. Tikām aicināti pārdomāt konkrētus pantus no Svētajiem Rakstiem, uzrakstot personiski, ko katram no mums nozīmē Jēzus. Atsauksmju nebija daudz, tomēr dažas bija.

– Man Kristus ir Karalis, – vēstīja bērna rokraksts.

– Kristus ir Dieva gaisma, Kungs, – jau pieaugušā.

– Jēzus man ir piedošana un sirds brīvība. Viņš man ir Svētā Gara Avots un dzirk-

stele, lai ietu pie pārējiem mācīties mīlēt.

– Mans Kungs, mans Pestītājs, mans Palīgs, mans Skolotājs, mana Gaisma, mana Mīlestība, mans Mīļotais, mana Uzvara, mans Gans, mana Dzīve, mans Ceļš, mana Patiesība... Es iegrimstu visā, lai Dzīvotu ar Viņu un kalpotu!

– Dzīvais ūdens, Pārpilnību krāteris, Atjaunotājs Garā un visa Jēga. Reizēm aizslēpies, aizmirsts, bet atkal klātesošs un Tas, kurš liek dziedāt, slavēt, lūgt, tiekties pēc labāka cilvēka sevi. Pestītājs un Aizstāvis. Žēlsirdības debesskrāpis. Osta slāpēm un to remdētājs. Ceļš. Patiesība, Dzīvība.

SLAVĒŠANAS UN DZEJAS VAKARS DRAUDZĒ

30. jūnijā ikviens bija aicināts piedalīties pasākumā, kurā harmoniski apvienots mazs pielūgsmes vakars ar Vissvētāko Jaunavu Mariju un priestera Pāvila vārda dienas svinības dzejas formā.

Pielūgsmes vakarā izskanēja vairākbalsīgs „Stundiņu” dziedājums un slavēšana ar ukuleļu ansambļa līdzdalību. Šī sadaļa bija veltīta Vissvētākajai Jaunavai Marijai, un bija draudzes mūziku īpaši sarūpēts notikums Artura Kloppes vadībā. Otrajā daļā varēja aizdomāties par vēl vienu spilgtu Dieva un dzīves skaistuma slavēšanas un nopietnu jautājumu uzdošanas formu – dzeju.

Rakstnieks Guntis Berelis reiz rakstīja, ka „literatūra pastāv tikai attiecībā”. To pārfrāzējot, gribas teikt, ka arī dzeja visā krāšņumā uzplaukst tikai dzejas autora un lasītāja vai klausītāja dzīvās attiecībās. Autora uzdrošināšanās publiski piekrist lasīt savu dzeju un ļaut to lasīt citam, manuprāt, ir ne tikai liela uzticēšanās, bet liecina par sasniegtu zināmu briedumu dzejnieka statusā. Klātesošie priestera Pāvila un Gunāra Jaujenieka izpildījumā dzirdēja 25 autora dzejoļus, no kuriem daļai priesteris sniedza komentārus, iepazīstinot ar dzejoļa tapšanas vēsturi, vietas/ laika nozīmi,

iedvesmas avotiem vai atklājot saturā iekļauto vēsti. Priestera Pāvila dzeja var šķist kā simbolu kamols, kura atšķetināšanai nepietiek ar pacietību vai vēlmi saprast. Arī ar Bībeles pārzināšanu var nepietikt.

Kā tomēr saprast dzejas vēstījumu? Varbūt nevajag visu saprast? Varbūt pietiek ar pāris vārdiem vai rindkopu no dzejoļa, piemēram, „pilsēta ir slepkava” („Sniegs vasarā”), „Un padodies!” („Derība”), „Saburzīts sapņu kreklis, sasalis laulību laikā” („Pārdosim viņu Ismaēliešiem!”), lai varētu sākt šķetināt ne tik daudz konkrēto dzejoli, bet savus „sapiņķerētos sirds zarus” (kā teikts dzejolī „Pavasara atslēga”).

Var novēlēt autoram arī turpmāk ļauties būt par „zīmuli Dieva rokās”, lai, sekojot savam aicinājumam, arī šādā veidā vestu ikvienu pie Jēzus un lai dzejoļi ierauga dienas gaismu dzejoļu krājumā, kļūdami par spēcīgu pienesumu reliģiskajai dzejai Latvijā, kur vērojams akūts šāda saturs dzejas iztrūkums. Daļa noteikti varētu pārtapt dziesmās, piemēram, „Spogulī”, „Baznīcas pīne” vai „Pārdosim viņu Ismaēliešiem!”, priecējot arī tos, kuri ar dzeju „tīrā” veidā ir uz jūs.

Līga Irbe

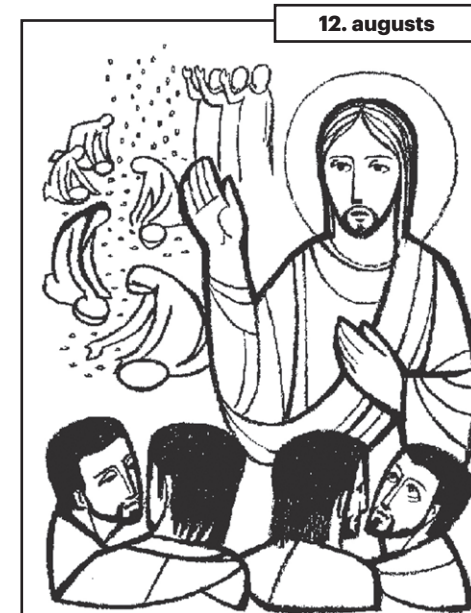
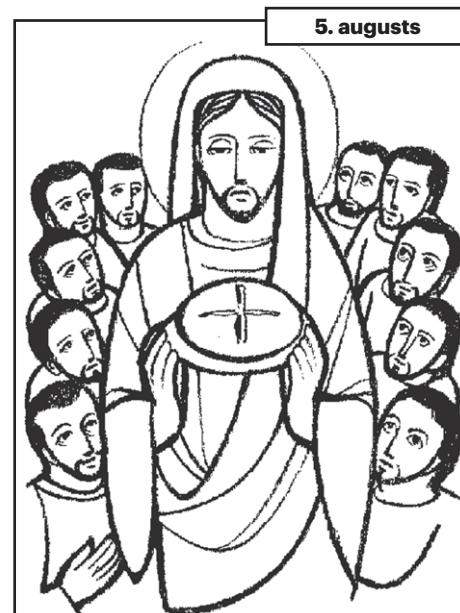
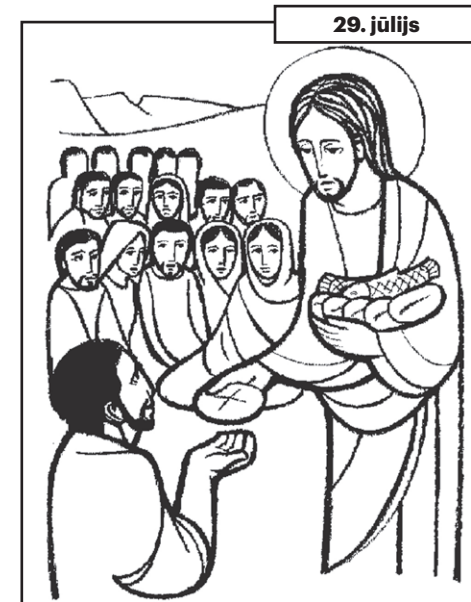
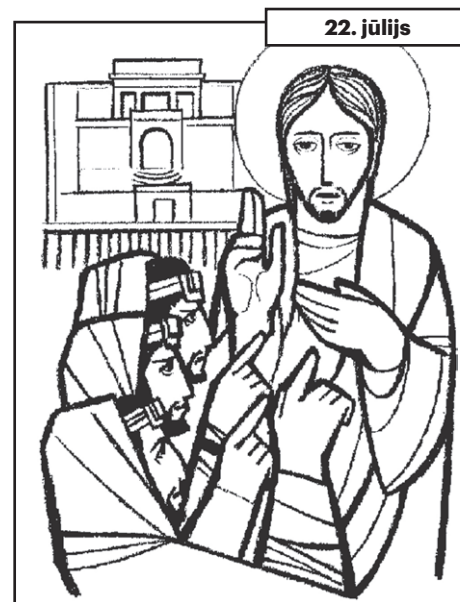
VISA ĢIMENE PIENĒMSIM SKAPULĀRU

Karmela kalna Dievmātes piemiņas diena 16. jūlijā šogad manai ģimenei būs īpaša, jo plānots, ka iepriekšējā dienā visi trīs pieņemsim skapulāru. Ceļš līdz konkrētam lēmumam par skapulāru aizsākās pirms kāda laika, kad ieraudzīju, kā daži no draudzes ieiet derībā ar Mariju. Noskaidroju, ka to pieņemt var katrs, kas ir kristīts, kā arī nosacījumi ir izpildāmi un Marijas apsolījums, ka ikviens, kas nēsās skapulāru, tiks

pasargāts no elles liesmām, ir brīnišķīgs, lai iespējami drīz to pieņemtu. Tomēr sevi gaidīju kādu emocionālu stāvokli, kas man ļautu justies gatavākai šo derību pieņemt, un tā gaidot pagāja gads. Tā kā nekas šai jomā nebija mainījies, ar vīru, kurš jutās līdzīgi, pieņemām lēmumu, ka negaidīsim vēl vairākus gadus, jo ticības ceļu ejam tagad, nevis kaut kad nākotnē.

Aija Mālniece

Svētdienas Evanģēlijs

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13,
Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450,
SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5
Atvērta visu diennakti
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 7.15
Otrdien, ceturtdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 8
Svētdien – plkst. 11 un 18

Pāvests Francisks Latvijā

24. septembrī kopā ar pāvestu Francisku Sv. Mise Aglonā. Reģistrējies līdz 19. augustam. www.pavestsLatvija2018.lv

Draudzes aktivitātes

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Kalpošana pansionātā

Vieta: Mārcienas pansionāts
Kontakti: Antoņina Žurovska (t. 26367291)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdienā pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Jauņiešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Jēkabs Sināts (t. 22848280)

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Erlīnas Mariannas O'Salivanas zīm. „Elijs”
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.